

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ
ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.ਜੇ.
ਨਗਾਹੀਆ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।
ਬਨਾਮ
ਅਜੈਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।
1963 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 126 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ
27 ਮਈ, 1965

ਪਾਗਲਪਨ ਐਕਟ (1912 ਦਾ IV)—ਐਸ 3 (5)—ਪਾਗਲ—ਦਾ ਅਰਥ— ਕੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ—ਪਾਗਲ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ—ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਗਲਪਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਕਸਰ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸਮੀਕਰਨ "ਮਨੁੱਖਤਾਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰ" ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਬੇਢੰਗੇ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਸਿਰਫ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮਜ਼ੋਰ ਬੁੱਧੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਆਪਣੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਣਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਗਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਗਲਪਣ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋਲਣ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣਤਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਥਿਤ ਪਾਗਲ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਸ਼ਾਂਤ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ; ਆਦਿ। ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੁਝ ਪਿਆਰੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਖਤਰੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਪਾਗਲਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ V ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਚੌਕਸ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਦੂਰਗਾਮੀ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ. ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਨੇ 5 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ 27 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਨਰੂਲਾ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਪੁਰੀ, ਜ਼ਿਲਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਮਿਤੀ 18 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੋਹਰ ਲਾਈ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਨੂੰ ਰਾਜ ਕੋਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ, ਪਾਗਲਪਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ। ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਆਦਿ, ਆਦਿ।

ਬੀ.ਆਰ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਕੇਸ਼ੋ ਰਾਮ ਮਹਾਜਨ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ. ਦੁਆ,

ਜੇ. ਦੁਆ,—ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਪੀਲਾਂ (1963 ਦਾ ਐਫ.ਏ.ਓ. ਨੰ. 126 ਅਤੇ 1963 ਦਾ ਐਫ.ਏ.ਓ. ਨੰ. 181) ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ।

ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਨਾਬਤੀ ਦੇਬੀ ਬਨਾਮ ਨਰਾਇਣ ਚੰਦਰ ਉਪਾਧਿਆ (1) ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਪਾਗਲਪਣ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(5) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਪਾਗਲ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਉਦਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਗੰਗਾ ਭਯਾਨੰਮਾ ਬਨਾਮ ਸੋਮਰਾਜੂ (2) ਵਿੱਚ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਐਕਟ, 1912 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਆਧਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵੱਲ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਵਧੇਰੇ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਸਮਝਿਆ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(5) ਵਿੱਚ "ਪਾਗਲ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਜਾਂ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪਟਨਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਾਰਾਇਣ ਚੰਦਰ ਉਪਾਧਿਆ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਪਾਇਆ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਗੰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਉਪਾਧਿਆ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਾਗਲ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਅਯੋਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਗਲਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਮਿਰਗੀ ਦੇ ਫਿੱਟਾਂ ਦੇ ਆਮ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਮਿਰਗੀ ਦਾ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਆਮਦਨ ਲਗਭਗ 2,000 ਰੁਪਏ ਸੀ। 1915 ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਮੁਕੱਦਮਾ

ਚੱਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁਝ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਸੋਨਾਬਤੀ ਦੇਬੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ। ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਸੁਣ ਕੇ ਪਾਗਲ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪਾਗਲਪਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਥਿਤ ਪਾਗਲ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰੀ ਸੱਜਣ ਸੀ। ਕਾਫ਼ੀ ਤਜਰਬਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਟਾਈਫਾਈਡ ਬੁਖਾਰ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪੀਰੀਅਡਜ਼ ਦੇ ਆਮ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਰਗੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਵੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ, ਸੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਗੰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ "' ਪਿਤਾ ਉਪਾਧਿਆ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ: -

“ਅਸੀਂ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸਬੰਧਤ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਬੇਵਕੂਫ ਜਾਂ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਨ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਨੁਕਸਦਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਨ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਦੁਖਦਾਈ ਮੂਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਮਨ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਨੀਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਕਈ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੀਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਨਗਾਹੀਆ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 1963 ਦੇ ਐਫ.ਏ.ਓ. ਨੰਬਰ 126 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬੇਅਦਬੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਕੌਰ, ਨਗਾਹੀਆ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪੀਲ ਲਗਭਗ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਆਰ.ਐਸ. ਸਹੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਆਚਰਣ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਚੈਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਮ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਆਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਗਲਪਣ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਗਲਪਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਆਚਰਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਗਲਪਣ

ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਸਬੰਧਤ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਆਚਰਣ।

ਹੁਣ ਇਹ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਗੇ।

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਉਸ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ. ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਨਾਲ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਸੁਬਾ ਰਾਓ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਰਾਜੂ, ਜੇ.) ਨੇ ਗੰਗਾ ਭਵਨੰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ: -

“ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਗਲਪਣ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 'ਪਾਗਲ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਸਤ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ 'ਪਾਗਲ' ਬਣਾਉਣਾ ਅਸੰਗਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਥੋੜਾ ਹੇਠਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਮੂਰਖ" ਅਤੇ "ਮਨ ਦੀ ਅਸੁਵਿਧਾ" ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੁਢਾਪੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਬੁਢਾਪੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਮਾਨਸਿਕ ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਾਂ ਅਸ਼ਾਂਤ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ। ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੀ ਬੌਧਿਕ ਯੋਗਤਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ ਦੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਚਮਕ ਅਤੇ ਸੁਸਤਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਸਧਾਰਨ ਵਿਵਹਾਰਕ ਸੰਦੇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੰਦਬੁੱਧੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਪੀੜਤ

ਹਨ। ਮਾਉਟ ਟੇਕਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਗੋਪਈ ਦਾਸ, ਆਦਿ, (3) ਵਿੱਚ, ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਹੈ: -

“ਹੁਣ ਪਾਗਲਪਣ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿਚ ਸਮਝੇ ਗਏ 'ਪਾਗਲਪਣ' ਵਿਚਲੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3(5) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ 'ਪਾਗਲ' ਦਾ ਅਰਥ 'ਮੂਰਖ ਜਾਂ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਵਿਅਕਤੀ' ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ 'ਪਾਗਲਾਂ' ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਚਿੰਤਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 'ਪਾਗਲ' ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰਗਾਮੀ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੰਜਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਜਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦੇ 'ਪਾਗਲਪਣ' ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਹਲਕੇ-ਦਿਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ 'ਪਾਗਲ' ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਲਿਤਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਨਾਥੂਜੀ ਜੋਸ਼ੀ (4), ਜਿਸ ਦਾ ਮੁੱਖ-ਨੋਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

ਜਿੱਥੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅਚੱਲ ਅਤੇ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ 26 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਥੋਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ:

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਚੁੱਪ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੈਨੇਜਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ।"

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਜੇਸੀ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਚ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁਕਮਣੀ ਬਾਈ (5), ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ (ਰਘੁਬਰ ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਤਾਕ ਅਹਿਮਦ, ਜੇ. ਜੇ.)। ਆਖਰੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਸ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਚਰਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਸਟੀਕ ਦੱਸਿਆ ਹੈ: ਪਾਗਲਪਣ ਐਕਟ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਉਸ ਉੱਘੇ ਜੱਜ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ। ਹਾਈਕੋਰਟ, ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਟੇਕਾ ਦੇਵੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ।

ਮੇਰੇ ਖ਼ਿਆਲ ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਐਮ. ਰੁਕਮਣੀ ਬਾਈ ਦਾ ਕੇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਗਲਪਣ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸਮੀਕਰਨ "ਮਨੁੱਖਤਾਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬੇਵਕੂਫ਼ ਜਾਂ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਗਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਗਲਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ. ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇਲ ਕੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਪਾਗਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਰਖ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ, ਆਦਿ। ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਪਿਆਰੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਖਤਰੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਪਾਗਲਪਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 62 ਅਤੇ 63 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਰਾਜ ਕੌਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ

ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ. ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸੀ। ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਕੋਰ ਕੋਲ ਲਗਭਗ 165 ਵਿੱਖੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਗਾਹੀਆ ਸਿੰਘ (1963 ਦੇ ਐਫ.ਏ.ਓ. ਨੰਬਰ 126 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਕੋਰ 1963 ਦੇ ਐਫ.ਏ.ਓ. 181 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਕੋਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਾਗਲ ਜਾਂ ਅਕਲਮੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਗਾਹੀਆ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਦੇ ਗਲਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਰਾਜ ਕੋਰ ਦੀ ਡਾਕਟਰ ਵਿਦਿਆ ਸਾਗਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਪੰਜਾਬ ਮੈਂਟਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੋਹਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਇੱਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਰਾਜ ਕੋਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਵਾਂ ਪੱਖੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਡਾ: ਵਿਦਿਆ ਸਾਗਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੀਬੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭੂਗੋਲਿਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਖੇਤੀ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਹਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ: -

“ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜ ਕੋਰ ਮਾਨਸਿਕ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਵਾਰਡ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਾਹੌਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸੰਜੀਦਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਨਿੱਜੀ ਟਾਇਲਟ, ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਾਮੂਲੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਮ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਪਕਾਉਣ ਅਤੇ ਚੱਪੇਟੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਆਪ-ਮੁਹਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਤੰਤਰ, ਢੁੱਕਵੀਂ ਅਤੇ ਸੁਚੱਜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਮ ਸਾਧਾਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਵਾਕਾਂ ਵਿਚ ਖੇਤੀ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸੁਣਨ ਕਾਰਨ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਨੁਕਸ। * * * * *

ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਲੇਡੀ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਕੋਰ ਅਤੇ ਡਾ: ਵਿਦਿਆ ਸਾਗਰ ਨਾਲ ਕਰੀਬ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਰੀਬ 20 ਘੰਟੇ ਬਿਤਾਏ ਸਨ।

ਇਹ ਰਾਏ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖੇਜ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਰਾਜ ਕੋਰ, ਅਸ਼ਾਂਤ ਮਨ ਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਖੇਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਪਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਖੇਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਤਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਪੂਰੀ ਨੇ ਉਸ ਅਹਿਮ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਰਾਜ ਕੋਰ, ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ "ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਹੈ"। ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਝ ਸਤਹੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ "ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਆਮ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਖਿਸਕ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। . ਅਦਾਲਤਾਂ, ਜਦੋਂ ਪਾਗਲਪਣ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ V ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਦੂਰਗਾਮੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਰਾਜ ਕੋਰ, ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜ ਕੋਰ ਉਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਨਗਾਹੀਆ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 1963 ਦੇ ਐਫ.ਏ.ਓ. ਨੰਬਰ 126 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬੇਅਦਬੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਮੁਕਤ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਕੋਰ, ਨਗਾਹੀਆ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪੀਲ ਲਗਭਗ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਸ.

ਪੂਨਮ (ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਤਵ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜਿਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ।